

Alguns del poble el consideren tot un revolucionari, ja que va ser un dels que van proposar i implantar les vesprades de balls. De l'associació parla amb orgull i al mateix temps amb modèstia (ell mateix es refereix a l'associació com 'els agüelos'), però convençut que donar-ho tot per aquesta és el millor que ha fet els últims 13 anys, els mateixos que porta com a president. Ara, però, assegura que ha arribat l'hora del relleu i de donar pas a gent més jove.

Vicente, ja en tenia ganes o ho trobarà a faltar?

- Me'n deixo perquè ja toca i perquè la gent vol cares noves, que n'entren de nous. De totes maneres, sempre estaré ací pel que faça falta, encara que no estiga a la junta, per ajudar els que entren nous.

- Tenen data per les eleccions?

- Pensàvem convocar-les just després d'inaugurar el nou local, la meua il·lusió. I qui guanye, a continuar la marxa.

- Ja han trobat gent per agarrar el relleu?

- Costa treballar buscar voluntaris per estar a la junta, de vegades t'has d'imposar... Però ara pareix que sí, que hi ha gent que té ganes.

- Vosté és dels que van començar tot això de l'associació.

Com recorda aquells temps al local del carrer Sant Isidre?

- Vam començar amb molt poqueta cosa. Al principi els hiverns els passàvem amb l'estufa de llenya, però quan a la Caixa Rural es van posar la calefacció tenien uns radiadors elèctrics que ja no gastaven, i els vaig dir, 'per què no me'ls doneu que els posarem als agüelos?' Vam fer un sant Antoni amb la llenya que quedava i quan vaig treure la llenya al carrer pensava... si que em tiraran al sant Antoni els agüelos, de braus que estaven... com que no sabien de què anava la cosa! I a l'endemà m'esperaven a l'entrada del local, tots enfadats, però quan van entrar i ho van notar tot calentet pels radiadors nous, van callar.

- I la idea del ball, d'on va eixir?

- Primer venia la rondalla de les jotes i assajava al local.

Un dels diumenges de ball a l'antic local, l'any 1991.

Després vaig anar a buscar a Rolando, perquè em van dir que tocava l'acordió, per fer una miqueta de ball els diumenges per la vesprada. Al principi no ballava ningú, però vam tindre sort perquè hi havia tres o quatre dones, vídues joves, i van començar a anar a ballar. Els primers dies els homes no volien

deixar ballar perquè volien jugar a cartes, però els de la junta els vam dir 'estes dones també són sòcies i només demanen dos hores els diumenges, vatos teniu tots els dies per jugar a cartes'. I al final van acceptar, van anar a jugar fora a la morera. I al final, les festes d'agost d'aquell any vaig demanar permís a l'Ajuntament per fer ball al carrer fins les dotze de la nit, baix la morera. I ja es van animar totes i tots.

- Què creu que ha tingut de bo el ball per la gent del poble?

- Ha creat un ambient molt familiar, i ha fet que ens relacionem més. Pensa que al principi els homes passaven les vesprades jugant a cartes i les dones no entraven, només assomaven el capet, i prou. I mira ara com ha canviat!

- Com va començar a venir gent de fora del poble?

- Em fa la impressió que allà baix a l'anterior local ja venia gent de fora, de la Torre, i altres pobles en què no hi havia associació de jubilats, i es devia fer córrer la veu de què a les Coves es ballava. També va entrar Vicentica la de Juan i eren molt tremends, i van començar a fer sopars quan abans no hi havia cuina ni hi havia res, que encara no sé com ens aclaríem. Feien sopars, festes, es disfressaven per Carnestoltes, i a poquet a poquet va anar venint gent de fora. Ara en venen molts d'Alcalà, de Vall d'Alba, de Benlloch, Cabanes, Tírig, Benicarló...

- La primera vegada que van obrir la cuina, devien fer una bona festa!

- Ui, ui! No teníem ni cassoles, ni aigua a la cuina, ni taula... els plats els posàvem al billar. Vam fer *juerga*, ens vam disfressar, i ...va ser un *cachondeo*, allò... Per cert, dec tindre el vídeo per casa, d'aquella festa! Va ser el febrer de 1990.

- Aixina és veritat, vénen per les festes!

- En altres llocs com Castelló ja se'n fan, de balls, però són pagant i ací no. I per la nit es quedaven a sopar, i quan estava Vicentica encara seguíem ballant després de sopar fins a les tres de la nit. Ara també fan sopars, hi ha bon lloc per aparcar els que vénen de fora, i s'apunten als viatges que fem... hi ha qui s'han fet socis, i tot.

- Han provat de fer alguna altra activitat?

- Les dones volien fer coses com puntes de coixí, però no ha tingut eixida. Ara es dediquen a ballar, i poca cosa més: viatges, dinars i sopars que fem en festes com la de Sant Jaume, coses aixina.

- Tot el moviment que han format... creu que pot anar a més, o que ja s'ha arribat a un límit?

- No, no crec. Ara cal vore com va amb el local nou, i sobretot esperem que s'obrigue la residència prompte. Va costar molts diners quan es va fer, i ara calen més obres per adaptar-la a la normativa, i més diners, i si no es fa servir és una llàstima.

- Els agradaria, que es pogués posar en marxa?

- Sí, lluitem perquè la gent del poble estiga al poble, perquè és lamentable que per no tindre mitjans una persona vella haja d'anar a acabar els seus dies morint-se de pena en un racó fora del poble. També és cert que si es posa en marxa, tot el que tenim ara ja no ho tindrem. L'associació, per mi, ha arribat on